

Sygn. akt IV U 834/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 października 2015r. w S.

odwołania S. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 6 czerwca 2014 r. Nr (...)

w sprawie S. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo S. M. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 marca 2014 roku do 31 sierpnia 2017 roku.

Sygn. akt: IV U 834/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 6 czerwca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił S. M. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał m.in., że przez wiele lat pracował fizycznie na budowach. W następstwie ciężkiej pracy ma zniszczony kręgosłup. Cierpi na zwyrodnienie i skrzywienie kręgosłupa, a na skutek schorzenia kręgosłupa odczuwa silne bóle rąk i nóg. Ponadto ma ataki duszności i zaniki pamięci. Od wczesnego zaś dzieciństwa ma usztywnioną lewą nogę. W tych okolicznościach ustalenie przez organ rentowy, że nie niezdolny do pracy jest błędne. Dlatego wnosi o zmianę zaskarżonej decyzji (odwołanie k.1-3).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 29 maja 2014r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.4-5).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. M. do 28 lutego 2013r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja z 30 marca 2012r. o ustaleniu prawa do renty na okres do 28 lutego 2013r. k.174-175 akt rentowych za wnioskiem z 20 marca 2006r.).

W dniu 12 marca 2014r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z nowym wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek o rentę k.1 akt rentowych za wnioskiem z 12 marca 2014r.). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 10 kwietnia 2014r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 10 kwietnia 2014r. k.14 w/w akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 29 maja 2014r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika k.16-17 i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 29 maja 2014r. k.20 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 6 czerwca 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 6 czerwca 2014r. k.21 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 40 lat, ukończył 7 klas szkoły podstawowej. Od 1998r. ubezpieczony pracował na budowach jako pracownik budowlany. Wykonywał ciężkie prace fizyczne - prace przy betoniarce, noszeniu cegły, przy wykopach i inne (wyjaśnienia ubezpieczonego k.28v – nagranie od minuty 1 do 3, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione w dniu 21 lutego 2014r. przez A. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Usługi Budowlane (...) z siedzibą w C. k.5-6 akt rentowych za wnioskiem z 12 marca 2014r.).

Ubezpieczony cierpi na zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego, piersiowego i lędźwiowo-krzyżowego z dyskopatią L4-L5 i L5-S1. Ponadto przebył leczenie operacyjne torbieli kłykcia przyśrodkowego prawej piszczeli oraz przykurczu wyprostnego kolana lewego, przy czym to ostatnie schorzenie istniało u ubezpieczonego przed ukończeniem 18 roku życia. Na skutek upadku z wysokości zaistniałego w 2005r. ubezpieczony doznał złamania lewej rzepekki – wygojonego wadliwie – ze zniekształceniem lewej rzepekki. Nadto cierpi on na niewielkie zmiany zwyrodnieniowe lewego kolana. Badanie ortopedyczno-neurologiczne ubezpieczonego wykazuje kończyny dolne z prawidłową ruchomością bioder, przykurczem wyprostnym lewego kolana o około 30 stopni, niestabilnością przednioprzyśrodkową lewego kolana I/II stopnia oraz dodatnimi testami rzepkowo-udowymi, stopy bez obrzęku, z poprawną ruchomością i chód z utykaniem na lewą kończynę dolną. Opisany stan, a także dolegliwości bólowe kręgosłupa L-S w przebiegu zmian zwyrodnieniowych i przepukliny dysku L4-L5 i L5-S1 powoduje, że ubezpieczony jest niezdolny do wykonywania prac fizycznych związanych z długotrwałym chodzeniem, zwiększoną aktywnością ruchową, pozycją przysiadu, przykłąku itd., a zatem jest niezdolny do wykonywania dotychczasowej pracy na stanowisku robotnika budowlanego, przy czym niezdolność ta istnieje od 3 stycznia 2013r., a przewidywany okres jej trwania to 31 sierpnia 2017r. (opinia biegłych ortopedy i neurologa k.15-19 oraz opinia uzupełniająca tych biegłych k.33 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego S. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W

myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u ubezpieczonego istnieje niezdolność do pracy, a jeżeli tak - to od kiedy i jakiego stopnia. W tym celu Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu ortopedii i neurologii. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest osobą częściowo niezdolną do pracy w rozumieniu powyższych przepisów, przy czym niezdolność ta istnieje od 3 stycznia 2013r., a przewidywany okres jej trwania to 31 sierpnia 2017r. Należy zauważyć, że w pierwszej opinii - z 1 października 2014r. biegli kierując się niskimi kwalifikacjami ubezpieczonego stwierdzili, że nie jest on niezdolny do pracy – wyłączając prace fizyczne związane z długotrwałym chodzeniem, zwiększoną aktywnością ruchową oraz przeciążaniem kończyn dolnych i kręgosłupa (opinia k.18-19 akt sprawy). Jednakże w opinii uzupełniającej wydanej na zlecenie Sądu (na k.33 akt sprawy) stwierdzili, że z uwagi na schorzenie narządu ruchu ,tj. dysfunkcję kończyny dolnej lewej oraz dolegliwości bólowe kręgosłupa jest on niezdolny do wykonywania pracy na stanowisku robotnika budowlanego. Powyższe uzasadnia stwierdzenie, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w rozumieniu przepisów ustawy emerytalnej. Ustawa ta stanowiąc o częściowej niezdolności do pracy odwołuje się do poziomu posiadanych kwalifikacji, przy czym nie stanowi, że osobę o niskich kwalifikacjach, czy wykształceniu należy z gruntu traktować jako osobę bez kwalifikacji. Ubezpieczony przez około 18 lat wykonywał pracę robotnika budowlanego i choć do wykonywania tego rodzaju pracy nie potrzeba szczególnych kwalifikacji, to nie można traktować go jako osoby bez jakichkolwiek kwalifikacji – tu: kwalifikacji praktycznych. Wobec braku wykształcenia zawodowego czy średniego (ukończone 7 lat szkoły podstawowej) ubezpieczony wykonał nieskomplikowane, ale ciężkie prace fizyczne i w toku tej pracy stan jego zdrowia uległ pogorszeniu w stopniu uniemożliwiającym dalsze jej wykonywanie, a w konsekwencji możliwości podjęcia pracy i tak zawężone z racji niskiego wykształcenia uległy dalszemu zawężeniu do lekkich prac fizycznych (biegli wskazali na możliwość pracy przy taśmie, czy przy dozorcze mienia k.19 akt sprawy). W tych okolicznościach istnieją pełne podstawy do uznania ubezpieczonego za osobę częściowo niezdolną do pracy zgodnej z poziomem nabytych w toku pracy praktycznych kwalifikacji.

Z przedstawionych względów Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych zgłoszonego w piśmie z 28 września 2015r. (k.42 akt sprawy). Ustaleń w/w biegłych nie podważa również okoliczność, że lewa kończyna dolna ubezpieczonego jest niepełnosprawna od dzieciństwa. Okoliczność ta jest niesporna, ale z opinii biegłych wynika, że niesprawność lewej kończyny uległa pogłębieniu w okresie zatrudnienia – w 2005r. ubezpieczony doznał złamania lewej rzepki, z czasem doszły również zmiany zwyrodnieniowe lewego kolana. Ponadto, jak wynika z ustaleń biegłych, przyczyna niezdolności ubezpieczonego do pracy nie wynika tylko z niepełnosprawności lewej kończyny dolnej, ale również ze schorzenia kręgosłupa.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku. Należy wskazać, że niezdolność ubezpieczonego do pracy trwa od 3 stycznia 2013r., a zatem nie ustala po tym jak ustala poprzednio ustalone prawo ubezpieczonego do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (do 28 lutego 2013r.). Z uwagi na to, że nowy wniosek ubezpieczonego o rentę pochodzi z 12 marca 2014r. za datę początkową prawa do renty należało przyjąć 1 marca 2014r.